

Pinamackorna rapporterar:

INSPIRATIONSINJEKTIONEN

"Inspirationsinjektionen" var vad det låter som - en injektion av inspiration i form av tre workshop-veckor tillsammans med tre olika scenkonstnärer; kompositören Erik Dæhlin (NO), danskonstnären Malin Astner (SE) och regissören Caroline McSweeney (IRL/DK).

"Inspirationsinjektionen" deltagare bestod av scenkonst-trion Pinamackorna; dansaren Anna Johansson, skådespelaren Emelie Trossö och koreografen Emma Nordanfors, samt vår ensemble; dansaren Rebecca Yates, dansaren Lucas Carlsson, musikern Sara Jefta och musikern Sofia Janninge.

Projektet initierades av Pinamackorna och genomfördes under hösten 2015. Genom "Inspirationsinjektionen" fick vi möjlighet att fylla på våra kreativa depåer inför framtida projekt och samtidigt stärka Blekinges scenkonstnärer i sina yrken. Det här är en redogörelse för projektet, våra samlade tankar, erfarenheter och framtidsvisioner.

Genomförande

Vecka 1:

Komposition, 2015-09-21 till 2015-09-25, Blekingesalen, Karlskrona.

Vår första vecka leddes av kompositören Erik Dæhlin från Norge, baserad i Oslo. Erik presenterade olika ingångar till hur man kan tänka kring komposition genom olika praktiska uppgifter. Vi komponerade ett stycke musik för två fioler genom att välja ut ett visst antal toner, kombinerat med olika tempo och olika sätt att använda fiolens stråke. Vi gick ut med varsin stol, satte oss på Stortorget och lyssnade till Karlskrona. Sedan försökte vi komma ihåg allt vi hade hört och skriva ner det i kronologisk ordning. Denna text blev så småningom ett komponerat uppläst verk. Mot slutet av veckan fick vi i uppgift att göra ett solo utifrån ett fotografi, vilket kunde knytas till ett tydligt eller otydligt minne som kändes viktigt för oss. Dessa solon placerades ut i rummet och komponerades i stunden genom ett aktivt lyssnande till varandra.

Löpande under veckan delade Erik med sig av sina tankar kring inspiration, minnen och komposition i en slags essäistisk stil. Han växlade mellan att prata, visa bilder och spela upp musikstycken. Han visade en bild på en palimpsest (en handskrift vars text skrapats och tvättats bort och ersatts med en ny) och berättade att den hade inspirerat honom till att börja tänka på komposition. Han pratade om när vardagen kom in i musiken och som referens visade han oss en film på youtube - "Girl chewing gum" av John Smith från 1976. Vi pratade om hur musik kan förändra upplevelsen av tid och rum och Erik sa att det är bevisat att man kör bil fortare om man samtidigt lyssnar på "Valkyriaritten" av Wagner.

Vi pratade om vad inspiration egentligen är och när den inträffar. När kände vi oss senast inspirerade - var vi mätta och belåtna eller var vi uttråkade och en aning melankoliska? Vi funderade över om det som inspirerar dig också kan inspirera andra och kom att tänka på en diktrad:

*"Det som är botten i dig är botten också i andra"
/ Jag tror på den ensamma människan,
av Gunnar Ekelöf.*

Vecka 2:

Improvisation, 2015-10-05 till 2015-10-09, Dansverkstan, Ronneby.

Till den andra inspirationsveckan bjöd vi in danskonstnären Malin Astner, som bor och har sin bas i Malmö. Malin arbetar med ögonblicklig komposition, som är en typ av improvisationsteknik där dansaren skapar, komponerar och framträder samtidigt. En teknik som innebär att ta aktiva val i varje sekund, i varje ögonblick.

Under veckan delade Malin med sig av strukturer som utmanade och inspirerade till ett kreativt flöde. Vi blev introducerade till hur man kan skapa scenkonst utifrån "scores". Vi skapade, betraktade och analyserade i lika delar för att kunna få syn på helheten i det performativa arbetet och dess språk.

Här följer en reflektion från en av workshopens deltagare - koreografen Emma Nordanfors:

Malin Astner leder sin workshop med en klarhet som gör att tvivel försvinner, att tanken, kroppen och stunden får sitt odiskutabla värde, där vi delar en liten smula liv med varandra.

Hon leder en grupp utan annan tvekan än den som är människans - det som det innebär att vara levande och reflekterande och kunna dela med sig både av det som är starkt och det som är skört, och som gör att vi som deltagare kan acceptera det som är starkt och det som är skört hos oss, och dela med oss av det utan att vara rädda för att det ska missbrukas eller placeras i en låda med etikett. De vi är tillsammans tillåts vara flytande och undersökande och det blommar ibland i våra öppna händer.

Uppgifterna är klara och koncisa, övningarna balanserar på kanten till de sanningar som många inte vill kännas vid i den stora, snabba världen utanför. Kroppen vet och får veta, utan att bli störd. Vi kan lyssna på den och låta den berätta för oss och vi kan berätta för den om nya idéer som den gärna vill undersöka.

Efter några dagar öppnar sinnen sig. Allting flödar in och ut, tankarna, rörelserna, idéerna, upptäckterna. Allting har ett värde - också det som vi kommer att förkasta eller det som vi redan vet men upptäcker på nytt och färgar med nya erfarenheter.

Jag blir min kropp mer och mer för varje övning. Jag blir min kropp och min kropp blir mina tankar. Jag tänker med hela mig. Cellerna tänker. När man tittar på Malin så förstår man. Den upplevelsen. Det är som om alla hennes celler vibrerar säger Rebecca. Att vara helt och fullt den man är, den kropp man är, de tankar och möten.

Vårt möte får ett värde. Det arbete vi gör får ett värde.

Det går inte att ljuga när cellerna vibrerar och tankarna susar mellan huvudets lameller. Jag bär min erfarenhet och den blir ännu mer till min i det rummet, i den undervisningen. Jag blir ännu mer till mig.

Vecka 3:

Viewpoints & Devising, 2015-11-02 till 2015-11-06, Nebbeboda skola, Olofström.

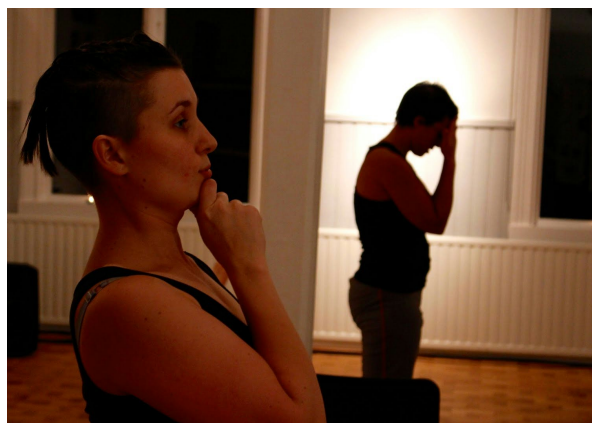
“Inspirationsinjektionen” tredje vecka leddes av regissören Caroline McSweeney. Caroline kommer från Dublin men har sedan några år sin konstnärliga bas i Köpenhamn. Hon arbetar framförallt med Viewpoints och Devising. Viewpoints är ett rörelsebaserat vokabulär som bryter ned tid och rum i underkategorier och används som ett språk i arbetet med improvisation. Devising är ett slags fysiskt dramaskrivande för scenen, där man improviserar utifrån till exempel; en bild, ett koncept, eller en text. Så småningom väljer man ut material, man upprepar och komponerar tills man når fram till en färdig scen.

Under Carolines ledning utforskade vi improvisationsredskapet Viewpoints och metoden Devising. Hon påminde oss om att ständigt vara medvetna om allt det som pågick; i rummet, mellan oss, de idéer och rörelser som kom och gick under improvisationerna. Denna medvetenhet var viktig för att vi vid ett senare tillfälle skulle kunna plocka upp och repetera saker som hänt - en förutsättning för en “devised” process.

Vi arbetade även med text i kombination med fysiska uppgifter. Anna och Fia fick till exempel i uppgift att föra ett alldagligt samtal samtidigt som de skulle göra “lögnar-gester”. Texten och fysikaliteten gavs samma tyngd och tillsammans skapades ett tredje uttryck, som var oförutsägbart och därmed spännande.

I slutet av veckan skapade vi scener utifrån en text och ett tema. Texten var ett kort utdrag ur pjäsen “Far Away” av Caryl Churchill och temat var *svek*. Caroline lät oss diskutera texten och temat ur tre olika perspektiv; personligt, samhälleligt och globalt. Vi arbetade med texten och temat genom flera improvisationer. Det gav oss en bank av information och material, som vi kunde ta med oss in i skapandet.

Carolines metoder gav oss bud på hur vi som grupp kan skapa material på ett kraftfullt och lekfullt sätt. Vid veckans slut kunde vi lättare sätta ord på vad det är vi ser, gör och vill uppnå.

Resultat

“Inspirationsinjektionen” har resulterat i att vi känner oss starkare som ensemble. Att möta dessa tre scenkonstnärer; Erik, Malin och Caroline, och få en inblick i deras metoder har berikat oss med nya intryck, tankar och erfarenheter. Vi ser möjligheten att bjuda hit våra inspiratörer igen någon gång i framtiden, kanske som samarbetspartners eller som “ögon-utifrån” i kommande projekt.

Under “Inspirationsinjektionen” har våra olika konstnärliga uttryck i ensemblen till viss grad suddats ut eller så har de inte spelat någon större roll. Vi har alla varit fysiska, vi har alla arbetat med text, vi har alla skapat ljud. Vi har fått fler gemensamma referenser och ett större vokabulär, som gjort att vår förståelse och tillit till varandra ökat. Det känns som att vi i kommande föreställningar har en större flexibilitet - att vi kan ge varandra mer plats till att ta “nya roller”.

Erfarenheter

Under de här tre veckorna har vi många gånger sagt att det är en lyx att få arbeta tillsammans på golvet utan pressen att det måste leda till någonting färdigt och presentabelt. Vi upplevde en avslappnad och tillåtande atmosfär, där skapandet ägde rum organiskt. Denna atmosfär önskar vi försöka återskapa i framtida processer.

Då vi är en ensemble som har jobbat länge tillsammans och där alla individuellt är mycket erfarna så kunde vi gå snabbt fram. Både vi och våra inspiratörer tyckte att vi hann med mycket även om vi alla hade önskat oss mer tid.

Inspirationsveckorna ägde rum på olika ställen runt om i Blekinge. Vi var i Blekingesalen i Karlskrona, Dansverkstan i Ronneby och på Nebbeboda skola i Olofström. Vi valde dessa olika platser och lokaler utifrån de aktiviteter som var planerade, men också för att tillgängligöra vår process i hela Blekinge. I slutet av varje inspirationsvecka bjöd vi in till en öppen visning för att dela med oss av vårt arbete. Sammanlagt kom det ca 50 personer. Många uttryckte att de tyckte att det var intressant och inspirerande att få en inblick i ett skede av processen då det inte finns något färdigt resultat.

Den sista veckan av “Inspirationsinjektionen” tog plats på Nebbeboda skola, som ligger väldigt avlägset ute i skogen intill en sjö, en mycket vacker miljö långt ifrån närmsta samhälle. Här kunde alla medverkande arbeta och bo under veckan, vilket visade sig vara mycket positivt då arbetet blev mer fokuserat och utbytet mer kvalitativt eftersom det fanns tid att samtala efter det att själva workshopen var slut för dagen.

Övrigt

Vi bjöd in scenkonstnärer och kulturarbetare från Blekinge och angränsande län att delta under inspirationsveckorna, men inga utanför vår ensemble kunde vara med. Den främsta anledningen till att de inte kunde delta var att de inte kunde komma ifrån sina ordinarie arbeten.

Att projektet stöttats av Konstnärsnämnden, Musik i Blekinge, Kulturrådet och Dans i Blekinge (Region Blekinge genom Dans i Blekinge) har framgått i all kommunikation kring projektet: På Pinamackornas hemsida, på Dans i Blekinges hemsida och på sociala medier.

Ekonomisk redovisning

Musik i Blekinge blev de som stod för den största delen av finansieringen. Kulturrådet och Konstnärsnämnden för en mindre del tillsammans med Pinamackornas egen insats och föreningen Dans i Blekinge. Nordiska Kulturfonden och Karlskrona Kommun stöttade inte projektet.

Fördelningen av medlen gjordes i enlighet med budgeten, med den justeringen att vi, p.g.a. ett mindre anslag än det vi sökt fick minska på antalet avlönade deltagarplatser från 8 till 7, samt minska på kostnaderna för marknadsföring och dokumentation. Utfallet följer i slutet av dokumentet.

